

ОДЛУКА О РЕВИДИРАЊУ НАЛОГА КОЈИМА СЕ БЛОКИРАЈУ СВИ БАНКОВНИ РАЧУНИ КОЈЕ ПОСЈЕДУЈУ, ЧИЈИ СУ ИМАОЦИ ОДНОСНО КОЈИ ГЛАСЕ НА ИМЕ ОДРЕЂЕНИХ ЛИЦА

Користећи се овлаштењима која су високом представнику дана у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези с имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XII.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези с тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI .2) “мјере којима се осигурава имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета као и несметано функционисање заједничких институција”;

Подсјећајући да је Савјет сигурности Уједињених нација више пута потврдио, путем својих резолуција усвојених у складу с поглављем VII Повеље Уједињених нација, да улога високог представника као коначног ауторитета у земљи у погледу имплементације Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир обухвата “овласт да донесе обавезујуће одлуке, када процијени да је то неопходно, о одређеним питањима, како је то образложио Савјет за имплементацију мира у Бону 9. и 10. децембра 1997. године”;

Увјерен да се кориштење тих овласти показало пријеко потребним у спречавању опструкције имплементације Општег оквирног споразума за мир;

Узимајући у обзир и све одговарајуће резолуције Савјета сигурности Уједињених нација, а посебно Резолуцију бр. 1503 од 28. августа 2003. године и Резолуцију бр. 1534 од 26. марта 2004. године којима је Савјет сигурности апелирао на све државе да интензивирају сарадњу и пруже сву потребну помоћ Међународном кривичном суду за бившу Југославију (МКСЈ), нарочито ради довођења Радована Караџића и Ратка Младића, (...) и осталих оптуженика пред МКСЈ;

Констатујући да Босна и Херцеговина и даље има међународне и домаће обавезе према МКСЈ-у које још увијек нису у цијелости испуњене;

Присјећајући се да је Управни одбор Савјета за имплементацију мира на састанку одржаном у Сарајеву 25. јуна 2008. године позвао надлежне органе унутар и ван Босне и Херцеговине да испоштују своје обавезе које имају према Општем оквирном споразуму за мир и шире обавезе према међународном праву тако што ће у потпуности сарађивати са МКСЈ-ом, имати проактивну улогу у хапшењу свих преосталих оптуженика – укључујући Радована Караџића и Ратка Младића – без даљег одлагања, разбијати њихове мреже подршке и осигурати њихов трансфер у Хаг;

Жалећи што одређени број особа оптужених у складу с чланом 19. Статута МКСЈ-а чак до данас успијева да избјегне праведно кривично гоњење, и што то избјегавање праведног кривичног гоњења не би било могуће без помоћи других лица;

Имајући у виду да је као посљедица те помоћи извршена опструкција имплементације Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Узимајући у обзир налоге високог представника издане током 2003. и 2004. године, којим се блокирају банковни рачуни (налози о блокирању) лица осумњичених за допринос мрежама за подршку које су омогућиле оптуженим ратним злочинцима да избјегавају хапшење;

Дубоко увјерен да су претходни налози високог представника о блокирању били неопходни и корисни у помагању да се ослабе финансијске мреже које су пружале подршку оптуженим ратним злочинцима;

Имајући на уму изјаву Управног одбора Савјетћа за имплементацију мира дату у јуну 2005. године, у којој је исти изразио своју “намјеру да настави процес преноса надлежности на власти Босне и Херцеговине (...). Крајња тачка тог процеса ће представљати важну прекретницу у развоју Босне и Херцеговине –тренутак у којем БиХ преузима одговорност за своју судбину у своје руке и креће напријед путем који води ка интеграцији у Европску унију;”

Препознајући напредак који су оствариле власти у Босни и Херцеговини у успостави законодавног оквира и домаћих институција за праћење и извршавање финансијских санкција изречених лицима осумњиченим за пружање финансијске подршке лицима оптуженим за ратне злочине;

Надаље препознајући потребу да се периодично преиспитају раније одлуке високог представника у циљу да се осигура да одредбе из тих одлука и даље буду релевантне и ефикасне;

Извршивши такво преиспитивање и оцјењивање и закључивши да су, уз одређене ревизије, ранији налози о блокирању и даље релевантни и неопходни за имплементацију Општег оквирног споразума за мир и за пуну интеграцију Босне и Херцеговине у евро-атлантске интеграције;

Увјерен међутим да се ревизијом налога о блокирању може на домаће институције ефикасно пренијети један дио одговорности за праћење и извршавање санкција против осумњичених припадника мрежа подршке ратним злочинцима;

Константно свјестан потребе одржавања сразмјерне равнотеже између општег добра и индивидуалних права као и потребе за политиком којом се иде укорак с промјенама у политичким околностима;

Због напријед изнесених разлога, високи представник овим доноси сљедећу:

ОДЛУКУ

О РЕВИДИРАЊУ НАЛОГА КОЈИМА СЕ БЛОКИРАЈУ СВИ БАНКОВНИ РАЧУНИ КОЈЕ ПОСЈЕДУЈУ, ЧИЈИ СУ ИМАОЦИ ОДНОСНО КОЈИ ГЛАСЕ НА ИМЕ ОДРЕЂЕНИХ ЛИЦА

[Налози бр. 01/03 и 02/03 од 7. марта 2003. године, бр. 05/03 до 18/03 од 7. јула 2003. године, бр. 19/03 до 28/03 од 9. фебруара 2004. године, бр. 29/04 и 30/04 од 30. јуна 2004. године, бр. 31/04 од 2. јула 2004. године и бр. 32/04 до 37/04 од 16. децембра 2004. године]

Члан 1.

(Континуитет постојећих налога о блокирању)

Сви банковни рачуни блокирани ранијим налозима високог представника остају блокирани и неће бити допуштене никакве трансакције, било депоновања било подизања средстава, преко ових блокираних рачуна све док се не испуни један од услова предвиђених у члану 7. ове Одлуке или док високи представник не одлучи другачије. Списак лица чији су банковни рачуни блокирани Одлуком високог представника приложен је уз ову Одлуку у Додатку А.

Члан 2.

(Једини нови рачун)

(1) Агенција за банкарство Републике Српске односно Агенција за банкарство Федерације Босне и Херцеговине ће свака у својој надлежности обавијестити лиценциране банке о томе да је лицима наведеним у Додатку А дозвољено да отворе једини нови банковни рачун на територији Босне и Херцеговине (правило тзв. јединог рачуна). Свака од ентитетских агенција за банкарство дужна је примјењивати правило јединог рачуна у оквиру своје територијалне надлежности.

(2) На банковни рачун отворен у складу с овлашћењем из ове Одлуке могу стизати електронски депозити на име уплате плата од послодавца у корист имаоца рачуна. Ниједан депозит из извора различитих од оних који су намијењени за плате не може се депоновати на новом рачуну нити се може депоновати готовина.

(3) Увођење правила јединог рачуна, прописаног у ст. 1. и 2. овог члана, изричито се проглашава неопходним како би се спријечило финансирање активности којима се опструира или пријети да се опструира provedба Општег оквирног споразума за мир.

(4) Повреде правила јединог рачуна ће се санкционисати у складу с одредбама члана 4. важећег Закона о Агенцији за банкарство, којим се допушта предузимање мјера против банака или појединих ималаца рачуна с циљем спречавања финансирања активности којима се опструира или пријети да се опструира provedба Општег оквирног споразума за мир.

Члан 3.

(Подизање средстава с јединог рачуна)

(1) Лице наведено у Додатку А које отвори рачун у складу с овом Одлуком (ималац рачуна) дужно је извијестити Финансијско-обавјештајно одјељење (ФОО) Државне агенције за истраге и заштиту (СИПА) о сваком подизању средстава са тзв. јединог рачуна ради плаћања издатака који не спадају у основне животне трошкове, уколико је износ тих подигнутих средстава већи од стотину (100) конвертибилних марака.

(2) У основне животне трошкове убрајају се плаћања за живежне намирнице, најамнину или закупнину односно хипотеку за стамбени простор, лијекове и медицински третман, порезе, премије осигурања и комуналне трошкове.

(3) Непријављивање издатака у складу са ставом (1) овог члана представља претпоставку да ималац рачуна покушава да избјегне одредбе налога о блокирању. ФОО ће обавијестити релевантну ентитетску агенцију за банкарство о сваком покушају избјегавања одредаба налога о блокирању, који се може санкционисати на основу релевантног ентитетског закона о агенцијама за банкарство.

Члан 4.

(Захтјев за доставу информација у складу с ентитетским законима о агенцијама за банкарство)

(1) Релевантна ентитетска агенција за банкарство може захтијевати информације од имаоца рачуна у погледу депонованих и подигнутих средстава уколико агенција за банкарство сматра да је ималац рачуна поступио с намјером или из нехаја на начин који доводи до избјегавања или до покушаја избјегавања ове Одлуке.

(2) Непоступање имаоца рачуна у складу са захтјевом за информације поднесеним у складу с овим чланом представља претпоставку да ималац рачуна покушава да избјегне одредбе налога о блокирању те води ка подвргавању имаоца банковног рачуна санкцијама према члану 4. важећег ентитетског закона о агенцији за банкарство.

Члан 5.

(Примјена одредаба Закона о спречавању прања новца)

(1) Лица наведена у Додатку А сматраће се “странкама или лицима сумњиве природе” према одредби члана 7. став (1) Закона о спречавању прања новца као да су потврђени као такви у смјерницама које доноси министар сигурности према члану 7, став (1) тог закона.

(2) Сви “обвезници” дефинисани у Закону о спречавању прања новца дужни су идентификовати и пријавити финансијске трансакције које се склапају с лицима наведеним у Додатку А.

(3) Појединости о свим финансијским трансакцијама које се склапају с лицем наведеним у Додатку А евидентирају се у складу с чланом 8. и пријављују се ФОО-у у складу с чланом 13, став 1, тачка 1. Закона о спречавању прања новца. ФОО може захтијевати додатне информације од обвезника у складу с чланом 17. Закона о спречавању прања новца.

(4) Све одредбе Закона о спречавању прања новца примјењују се на финансијске трансакције лица наведених у Додатку А и на “обвезнике”, како је утврђено у том закону, с којима они склапају такве трансакције.

Члан 6.

(Обавеза достављања информација ФОО-у)

ФОО може захтијевати информације, податке и документацију од ентитетских агенција за банкарство и других органа у Босни и Херцеговини, Федерацији Босне и Херцеговине, Републици Српској, и Брчко Дистрикту у складу с чланом 20. Закона о спречавању прања новца.

Члан 7.

(Аутоматски престанак примјене)

Ова Одлука заједно с ранијим налозима о блокирању свих банковних рачуна које посједују, чији су имаоци односно који гласе на име одређених лица престаје да се примјењује десет (10) дана након:

- a) пристизања Ратка Младића у Хаг/МКСЈ након његовог хапшења или предаје надлежним органима;
- b) смрти Ратка Младића потврђене од стране МКСЈ; или
- c) повлачења оптужнице против Ратка Младића од стране Уреда тужиоца /МКСЈ-а.

Члан 8.

(Правно дејство)

(1) Овом одлуком не доводи се у питање валидност налога о блокирању свих банковних рачуна које посједују, чији су имаоци односно који гласе на име одређених лица. Њоме се не даје право лицима чији су банковни рачуни блокирани Одлуком високог представника на обештећења по основу било које накнаде, других облика неостварених новчаних бенефиција или привилегија односно статуса који су изгубили као резултат наведених налога.

(2) Ништа у овом члану неће се тумачити на начин да се штети или на други начин утиче на примјену Закона о примјени одређених привремених мјера ради ефикасног провођења мандата Међународног кривичног суда за бившу Југославију те других међународних рестриктивних мјера односно других прописа важећих у Босни и Херцеговини.

Члан 9.

(Правне власти)

(1) Ова Одлука доноси се у складу с овластима датим високом представнику у Анексу 10 Општег оквирног споразума за мир и не доноси се супституисањем било којег домаћег органа власти. Ова одлука директно се примјењује. Свака појединачна радња потребна ради provedбе ове Одлуке сматраће се прописно и на одговарајући начин предузетом како је претходно наведено.

(2) Ради отклањања сумње, овим се изричито изјављује и указује да је овдје садржане одредбе Одлуке, сваку појединачно и све заједно, утврдио високи представник према свом међународном мандату и да стога не подлијежу изношењу пред нити одлучивању од стране судова Босне и Херцеговине ни судова њених ентитета или било гдје другдје.

Члан 10.

(Објављивање и ступање на снагу)

Ова Одлука објављује се у Службеном гласнику Босне и Херцеговине, Службеном гласнику Републике Српске, Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине и Службеном гласнику Брчко Дистрикта. Ова Одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном гласнику Босне и Херцеговине.

Сарајево, 5. септембар 2008. године

Мирослав Лајчак

Високи представник

ДОДАТАК

ОДЛУЦИ ВИСОКОГ ПРЕДСТАВНИКА БРОЈ 23/08

Налози високог представника којим се блокирају појединачни банковни рачуни

07.03. 2003.

01/03 Момчило Мандић

02/03 Милован Бјелица

07.07.2003

05/03 Славко Рогуљић
06/03 Драган Лаловић
07/03 Драган Спасојевић
08/03 Миленко Врачар
09/03 Драгомир Васић
10/03 Александар Саша Караџић
11/03 Лука Караџић
12/03 Соња Караџић
13/03 Љиљана Зелен Караџић
14/03 Ћојо Арсеновић
15/03 Звонко Бајагиц
16/03 Богдан Суботић
17/03 Жарко Николић
18/03 Јован Ћого

09.02.2004.

19/03 Драган Башевић
20/03 Вељко Боровчанин
21/03 Самојко Ћорда
22/03 Љубан Ећим
23/03 Радомир Којић
24/03 Томислав Ковач
25/03 Предраг Кујунџић
26/03 Милован Маријановић
27/03 Иван Шарац
28/03 Мирко Шаровић

30.06.2004.

29/04 Зоран Петрић
30/04 Миле Пејчић

02.07.2004.

31/04 Саво Крунић

16.12.2004.

32/04 Љубиша Беара

33/04 Мирослав Брало

34/04 Властимир Ђорђевић

35/04 Горан Хаџић

36/04 Владимир Лазаревић

37/04 Сретен Лукић